

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 5. maja.

Državni zbor se je po velikonočnem odpočitku danes povrnil k svojemu delu.

Položaj notranje politike je danes nemalo tak, kakršnen je bil pred počitnicami. Prememba, ki se je pričakovala v vladi, ni se zvršila. Baron Pusswald še vedno kot voditelj trgovinskega ressorta le zastopa bodočega ministra, to pa menda za to, ker bi nov mož imel težave pri razpravi o avstro-ogerske nagodbi, katera se je bila pripravila brez njega. Ali bode kaj odsvita v parlamentu od kmet-skih prikaznij v Galiciji, katere so poljskim židom in žlahčičem grenile praznike, ni še znano. Bolj živo utegne znova zbrane poslance zanimati veliko-nočni piruh, ki ga je zamislila Metternichova stranka v gospodski zbornici, predlog namreč o jezikovnem vprašanji. Prvi čut bo menda na desni in na levi, da taka anticipativna korektura, ki jo namerjata Metternich in Conrad predlogu Scharschmidovemu, ni osnovana, tudi ne pretakna. Drugo pa bode, da se za tak predlog ne more zanimati ni levica, ni desnica, ona ne, ker je s Scharschmidovim predlogom vse ustvarjeno za pokončanje Slovanov, druga ne, ker v celoti še vedno stoji na načelu enakopravnosti. Mi bomo s Čehi vred se prav spodobno zahvalili „gospodi“, da naše glave vabi še pod ostrejši nož, kakor levica. Pripoznati nemški jezik za državni jezik, potem pa dve tretjini Slovencev izročiti nemškim in laškim deželnim zborom, — to nam more svetovati le baron Conrad, ki se tudi v gospodski zbornici še ni naučil resno misliti!

Prilčno se nam zdi omeniti, da je sedaj pomladansko obdobje državnega zbora. Ker se človek sploh težko ubrani utisom prirode, upajmo, da se na pomladanskem solnci otaja tudi led okolu delavnosti in sloge slovenskih poslancev. Pride namreč poletje, ko se bode vprašalo, kaj bomo želi, in pride jesen, ko se bode vprašalo: kaj smo spravili, gospodje poslanci?

Zbornici so danes došle vladne predloge o nagodbi, osnove postave, s katerimi se imajo za bodočih deset let ustanoviti politični in gospodarski

odnošaji mej avstrijsko in ogersko polovico države. Doposlal je namreč finančni minister sledeče predloge: a) podaljša se privilegij avstro-ogerske banke; b) vlada državnozbojska se z vlado ogersko znova sporazume glede na prvotnih osem-deset milijonov goldinarjev dolga avstro-ogerske banki; c) finačno ministerstvo se z avstro-ogersko banko sporazume glede na prvotnih osem-deset milijonov goldinarjev državnega dolga in d) postavni načrt o obdavkovanji sladkorja. Vodja trgovinskega ministerstva pa je predložil načrt postave, s katero se ministerstvo pooblašča, da z ogerskim ministerstvom podaljša carinsko in trgovsko zavezo, potem načrt postave, s katero se predručajijo obči carinski tarifi avstro-ogerskega carinskega področja ter uvozninski tarif. To je tedaj obsežni kompleks prevažnih gospodarskih vprašanj, s katerimi se bode državnim zborom baviti v sedanjem in v prihodnjem obdobju do konca leta. Tudi ogerski zbor ima že pred sabo iste predloge. Površni pregled kaže, da niti naša niti ogerska vlada ni želela korenitih prememb, da se torej nasvetuje staro razmerje mej državnima polovicama. Le iz zgodovine časa izvira novi predlog, da naj nekatera določila v nagodbi veljajo tudi za Bosno in Hercegovino, tako tudi menda naravni razvoj gospodarskih stvari zahteva, da se je mnogo-tero predručajila, oziroma povišala carina itd. Nekaj novega, krepkega duha se čuti v členu 12 carinske zaveze, kateri ustanovlja komisije za predposvetovanje o uravnavi valute. Kako se bode nasproti tem predlogom vedel naš državni zbor, to se sedaj še ne more oznameniti, a toliko je gotovo, da je za Ogrce naša parlamentarna situacija jako ugodna in da bode tudi vlada s svojimi mislimi veliko laže zmagovala v položaji, ki je oslabljen po političnem protivju in koristolovju. Slovanske skupine poslancev bodo težko našle vlado v takem stanju, da bode kaj dati morala ali pa popustiti v prid narodom in deželam, — take sile jo bode modro varovala levica in če drugače ne bode, tudi desnica, ki ima svoje, vladi večno-zveste dele. Potihnili so Čehi že z marsikatero svojo željo, ki so jo prejšnje dni oglašali k nagodbi; a videli bomo, da neso po-

kopali nobene, če se le za to pokaže prava prilika. Skupina českih poslancev je izvestno dobro pripravljena za bližajočo se prevažno akcijo; izvestno pozna natančno in podrobno ves terén, na katerem se jej bode gibati in že sedaj vedo uro, kedaj bode njihova pomoč — draga. Za to nam je poročstvo vsa organizacija „českega kluba“, v katerem ima vsako delo svoje delavce, vsak program svojo bodočnost, vsaka bodočnost svojo sedanjost, sedanjost složnega pripravljanja, jednodušnega delovanja. Ali pač imajo tudi zastopniki, katere je odposlal slovenski narod, jasne poglede v bližnjo parlamentarno akcijo, so-li pač tudi oni dovolj pripravljeni za vprašanja, v katerih ima tudi maloštevilnost svojo odločilno moč, če je dobro in soglasno uporabljana? Ako bi bila že vse — slaba organizacija, slabo uporabljane moči, jalov duh vzajemnosti, potem bi skoro verjeti bilo, da so naši poslanci oboroženi z vsem potrebnim za razpravo o nagodbi. Žalibog, za Slovence namreč žalibog — potrebno je v sedanjem času še kaj več in potem žalibog naša vera ne more biti osnovana, vera, da se bode v bodočem mnogovrstnem pogajanju mej vlado in zastopniki doseglo kaj za slovenskega trpina, narodnega in gospodarskega, tudi tedaj ne, — ko bode prilika pripekala, kakor vročina o Kresu.

Bavil se je danes državni zbor z verifikacijo nekaterih volitev, potem pa s poročili o peticijah. V poslednjem delu bila je zanimiva debata o peticiji s Českega, katera hoče, da se ne dovoli sleharnemu ženitev. Govoril je k tej točki tudi naš poslanec gospod Klun, ter navajal razloge za to, da se uvede ženitovanjsko dovolilo. Razlogi pa bi bili veliko več veljali, da jim gospod poslanec ni primešal nekaterih „razlogov“, ki bi kmalu usilili misel, da zagovarja slabo stvar. Nekamo čuden je dokaz, da kmetijstvo peša po svobodi zakona, — in sicer v tem zmislu, ker potem primanjkuje poslov. Preje bi verjeli, da po zakonu narašča prebivalstvo, se tedaj množi število delavcev, potem pa — kakor veli vsak gospodarski abc — morajo padati cene delavske! Ako so posli dandanes dragi, to tiči uzrok v drugem, ne pa v tistem, kar daje več delavcev. To omenjamo zategadelj,

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Sedmo poglavje.

(Dalje.)

„Jutri Vam bode sigurno že ona sama mogla odgovoriti, ker ponavljam Vam, da ni kar nič hudega. A tako naglo ne smete od tod. Mi li hočete dati jedno četrt urice? Govoriti imam z Vami. Sedite ... tako ... zdaj pa poslušajte. Moja sestra in jaz sva ukrenili, lotiti se Vas nocoj po večerji v kakem kotu v salonu in moja sestra Vam je hotela povedati, kar bode zdaj jaz poskusila Vam povedati v najinem imenu ... Res, da sem malo vznemirjena ... a ne smejte se, stvar je jako ozbiljna. Hoteli sva se Vam zahvaliti, da ste bili od naju prihoda sem tako prijazni, tako ljubeznjivi, tako uslužljivi proti nama ...“

„Ali, prosim Vas, gospodična, meni gre ...“

„Ne sezajte mi v besedo, sicer pridem iz teka in potem bi se le prav težko mogla zopet nazaj vrniti. Torej jaz ostanem pri tem, da se Vam morava zahvaliti. Tuji sva prišli semkaj in takoj sva

bili tako srečni, da sva našli dva prijatelja ... da, dva prijatelja. Vi ste naju prijeli za roko ter naju vedli k našim zakupnikom in uradnikom, dočim naju je Vaš boter vodil okolo svojih siromakov. Povsod so Vas tako radi imeli, da so ljudje, zaupajoči v Vas, tudi naju takoj jeli malo ljubiti ... Tukaj Vas kar obožavajo, jelite?“

„Jaz sem tu rojen ... Dobri ljudje me vsi poznajo še od mojih mladih nog in hvaležni so mi za tisto, kar sta moj ded in oče moj storila za nje, tudi jaz sem kmet. Moj praded živel je kot kmet v Bargecourtu, v vasi dve milj od tod.“

„In Vi ste ponosni na to?“

„Na to nesem ponosen, niti se sramujem.“

„Pač, kakor ponos zasijalo Vam je v očeh. No, tudi jaz Vam povem, da je bil moj praded po materi zakupnik v Bretagni. O konci prejšnjega stoletja šel je v Kanado, ki je takrat pripadala še Franciji ... Vi jako ljubite svojo domovino, kaj ne da.“

„Zelo jo ljubim! A vendar jo bodem morebiti moral prav kmalu ostaviti.“

„Zakaj pa?“

„Ako bodem povišan v službi, prestavili me bodo v drug polk in tako bodem potoval iz jedne posadke v drugo ... A jedno je gotovo: ako svoje

dni kot star major ali polkovnik vzamem slovo od vojaštva, potem hočem zopet tukaj, v hišici svojega očeta živeti in umreti.“

„In vedno sami?“

„Zakaj sam? Baš nasprotno upam ...“

„Vi se torej hočete oženiti?“

„Gotovo!“

„In si prizadevate, oženiti se?“

„Ne, pač se sme misliti na ženitev, a iskati je se ne sme.“

„A vendar je dovolj ljudi, ki jo neprestano iščejo ... Vem celo, da so Vas že večkrat hoteli oženiti.“

„Od kod veste to?“

„Vaše razmere so mi dobro znane. Vi ste nekaj takega, kar ljudje zovejo „dobro partijo“ in zato so Vas hoteli spraviti v zakon.“

„Kdo Vam je to povedal?“

„Gospod župnik.“

„Tega ni prav storil,“ pravi Ivan živo.

„Ne, ne, čisto prav je storil. K večjemu mene zadeva krivda, in samo zaradi sočutja, ne zaradi radovednosti, to Vam prisegam. Opazila sem, da je bil Vaš boter najbolj srečen, kadar se je o Vas govorilo. Zjutraj, ko sva bila sama na najinih izprehodih, govorila sem torej vedno o Vas, da bi

ker stvar po takem zagovarjanju le trpi, posebno tam, kjer se proti njej oglašajo govorniki, kakor danes dr. Pattai in nazadnje dr. Heilsberg. S pravega stališča, to je s stališča občinske uprave in oskrbi je omejitev revnih ženitev zagovarjal Lienbacher. Peticijo izročil je knez Schwarzenberg in po kratkem priporočilu od njegove strani odobril je državni zbor ta-le predlog: „Preko te peticije se prehaja na dnevni red, ker to spada v kompetencijo deželnega zbora.“ S tem je tedaj rešenega nekaj načelnega, s čemer se dosedaj vlada ni ujemala.

Koncem seje oglašil je dr. Foregger s tovariši interpelacijo pravosodnjemu ministru, ali in kako misli pojasniti razmere pri Celjske poroti proti obtožbam poslanca M. Vošnjaka in kako dati čast — težko užaljenim uradnikom? Prihodnja seja v petek.

„Matica Slovenska“.

Poročilo ob odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1885. do 31. marca 1886.

(Dalje.)

Glede nekaterih rokopisov, katere, za objavo namenjene, je hranila „Matica“ že dalje časa v svojem varstvu, so se izvršili v zadnjem času potrebni končni sklepi. „Matica“ je vrnila g. prof. dr. Križanu njegova rokopisa „Logika“ in „Dušeslovje“, ker so se gospodje strokovnjaki v svojih temeljitih ocenah izjavili za to, da „Matici“ ne kaže objavljati teh rokopisov, vsled stvarnih in jezikovnih pomislekov. Druzega dela prof. Glowackega „Flora slovenskih pokrajin“ „Matica“ še vedno nema v kljub večkratnemu opominu pisatelja. Razven tega je „Matica“ vrnila gg. pisateljem več manjših za Letopis, ali pa tudi za posebne manjše knjige namenjenih spisov, deloma ker ni njih tvarina ugajala njenim namenom, deloma, ker iz drugih ozirov neso ustrezali njenim zahtevam. Glede prof. Križmanove „Slovnice italijanskega jezika“ je odbor sklenil, rokopis pisatelju vrniti, da ga preosnuje in v vseh treh delih primerno skrajša.

Kar se tiče nasvetov, resolucij in sklepov zadnjega rednega velicega zbora, je hodil odbor dosledno po onih potih, katere mu znamvajo društvena pravila in opravični red. Glede nasvetov se je posebej zjedinił za v prihodnje v načelu, da le oni nasveti, katere o pravem času naznanijo društveniki odboru, ali katere odbor predlaga sam rednemu zboru (§§. 4 lit. a. 8 in 10) postanejo lahko po njem sklepi, po katerih se je odboru tudi strogo ravnati. Nasprotno zamore odbor vse druge nasvete, ki jih stavijo društveniki za veliki zbor po pravilih za zbor v prepozmem času ali pa še le v zboru samem, zmatrati le kot želje ali resolucije, katere sam lahko po previdnosti in potrebi uvaža, na katere pa ni vezan. Sicer pa izreka odbor željo in prošnjo, naj bi se mu naznanjali tudi pod §. 9. lit. c. zapopadeni nasveti poprej in sicer o takem času, da jih lahko stavi na dnevni red velicega zbora, ki ga mora po pravilih vsaj 14 dni poprej naznaniti.

Odbor se je oziral na resolucijo, naj bi „Matica“ kupovala lastništvo odličnih slovenskih pisateljev v ta namen, da objavlja njih dela od slučaja

do slučaja v društvenih knjigah. Sestavil se je iz odbora posebni odsek, kateremu je dana naloga v tej zadevi, kakor sploh glede leposlovnega gradiva ukrepati, poizvedovati, ter konkretne nasvete odboru v sprejem in potrjilo predlagati. Omenjati mi je še drugoga podobnega sklepa, ki utegne imeti za leposlovje jako ugodne praktične posledice. Vsled soglasja, oziroma ponudbe prejšnjih odborov, je odbor prevzel v društveno oskrbo ustanovi Jurčičevo in Tomšičevo in ju spojil pod naslovom „Jurčič Tomšičeva ustanova“. Kakor je iz računa o ptujem premoženju, ki ga odbor, zborovi želji ustrezajoč, polaga, razvidno, znaša ta ustanova že nad 2000 forintov in iz njenih obrestij se imajo po odborovem sklepu razpisavati darila za najboljše pripovedne spise.

Da bi nekoliko prostora v Letopisu prištedila, je objavila „Matica“ v Letopisu za l. 1884 imenik društvenikov, na ta način kakor drugo berilo. To pa ni ugaľalo velikemu številu društvenikov. Izražale so se od več strani želje, naj „Matica“ ostane pri prejšnji objavi, čemur je odbor v lanskem Letopisu tudi ustregel. Nadalje se je odbor namenil poročilo o društvenem delovanju, tedaj Letopis v ožjem pomenu besede, iz Letopisa izločiti, ter jednako drugim društvom v posebnih zvezkih na svetlo dati, sedanjemu Letopisu pa morebiti naslov premeniti.

Sklep, uložiti na deželni odbor prošnjo za podporo glede izdavanja šolskih knjig, je odbor izvršil in prošnja je imela jako ugoden uspeh. Deželni odbor, od deželnega zbora v to ime pooblaščen, je „Matici“ naklonil iz zaklada za izdavanje šolskih knjig, znatno svoto 500 forintov.

Po večletnem prestanku je „Matica“ v lanskem Letopisu vnovič pričela z objavo knjižničnega pomnožka in to tudi letos kakor sploh v prihodnje nadaljevala.

Tudi v zadnji dobi je odbor šolskim knjižnicam, društvom itd. daroval več založnih knjig, v skupni vrednosti krog 300 forintov, in dobil sam krog 250 različnih knjig deloma v zameno, deloma pa tudi v darilo, v prvi vrsti od gg. Lega in dr. Jagića.

V spodbudo k živahnejšemu pristopanju je odbor sklenil, naj se objavljajo zopet imeniki na novo pristopivših članov v gotovih odmorih, od seje, do seje, in h kratu z izpiski odborovih sej, kateri se redno pošiljajo vsem slovenskim časopisom.

Ker promet z založnimi knjigami pri posameznih knjigotržcih ni bil toli živahen, da bi se bilo izplačalo, knjigotržcem prepuščati knjige v komisijo proti tolikemu rabatu, je odbor sklenil, naj se knjige izročajo knjigotržcem proti 20% rabatu le pod tem pogojem, ako jih takoj plačajo. Vsled tega sklepa so knjigotržci vrnili „Matici“ več knjig, ki so pri njih že delj časa mrtve ležale. To je tudi uzrok, da je društvena zaloga, kar se tiče nešolskih knjig in zemljevidov za spoznanje narastla in da se je le število in vrednost šolskih knjig zmanjšala. Vrednost zaloge po kupnih cenah, kakor so sedaj nastavljene založnim knjigam, znaša 12.510 for. 70 kr., od teh pripade 7943 for. 30 kr. na nešolske,

3692 for. 45 kr. na šolske knjige, 874 gld. 95 kr. na zemljevide. Vrednost se je tedaj vkljub prej omenjenemu sklepu za 142 for. 73 kr. zmanjšala. Izpisov pa ima zaloga: od nešolskih knjig 14.835, od šolskih 3406, od zemljevidov 8485, tedaj za 102 nešolski več (glavno zaradi še ostalih društvenih knjig 1885 leta, ki so sploh prirastle,) za 73 šolskih manj, in za 107 zemljevidov (vsled vrnenih od knjigotržcev nerazprodanih) več, kakor lani. V zmislu omenjenega sklepa nasproti knjigotržcem je odbor odbil prošnji dveh knjigotržcev, naj bi jima „Matica“ pošljala v komisijo založne knjige deloma, da bi se ne osnoval nikak „praecedens“, deloma ker od njiju nima nobenega posebnega poročila.

Gledé književne zamene se je v zadnjem času tudi izvršilo nekaj sprememb. „Matica“ je ponovila književno zvezo s „Hrvatsko Matico“, nasprotno pa ustavila knjige onim društvom, ki jih njej že delj časa ne pošiljajo več.

Gg. pregledovalci društvenih računov so pregledali računske knjige in račune preteklih let in dobili vse v natančnem redu. Na poziv g. prvosednika se je škontrirala društvena blagajnica in našlo vse v polnem redu.

Kot literarnemu društvu se je „Matici“ tudi zanimati za vse važnejše dogodke, ki se vrše na slovanskem literarnem polju. Da je bilo odboru do tega, v tem obziru storiti društveno dolžnost, tega bodi slavni zbor preverjen. Kakor se je „Matica“ v predzadnji dobi po deputaciji udeležila otvorjenja Strossmajerjeve galerije slik osebno po deputaciji in je čestitala malo pozneje svojemu pokrovitelju k 70. rojstnemu dnevu, se ga je spomnila tudi v zadnji dobi povodom 35. letnice njega škofovanja in mu k temu izvanrednemu prazniku brzojavnim potom čestitala 8. septembra l. l. — Malo pozneje, 20. septembra, sta praznovala redna člana srbskega učenega društva, s katerim je „Matica“ v književni zvezi, gg. J. Maletič in M. Ban, petdesetletnico svojega literarnega delovanja. „Matica“ povabljen na svečanost, jima je k temu veselemu prazniku brzojavno čestitala. Istotako se je „Matica“ na poziv odmenila udeležiti po posebni deputaciji slavnosti, katero so priredili bolgarski vseučiliščniki na Dunaji na čast Karavelovu, dne 13. junija 1885. l.

Praznovanja petdesetletnice literarnega preporoda v Zagrebu se pa „Matica“ ni mogla udeležiti, ker jej ni bilo došlo nikako naznanilo ali vabilo. (Konec prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja

Ze več let se profesorji na državnih srednjih šolah pritožujejo, da jih je razmeroma jako malo v VIII. dijetnem razredu. Sedanjemu **naučnemu ministru** so se te pritožbe zdele opravilne in sklenil je po možnosti ozirati se na nje. Več profesorjev na državnih gimnazijah se je baš sedaj prestavilo v osmi razred. Na nekaterih gimnazijah postavila sta se v osmi razred celo po dva, jeden pa gotovo na vsakej večji gimnaziji. — Ko je nastopil sedanji naučni minister, se je govorilo, da hoče strogo gledati na disciplino v srednjih in velikih šolah. To se sedaj tudi kaže. Več rumunskih dijakov na Črnoviškem vseučilišču poslalo je zaupnico poslancu Tomaszcuku, ker je pri budgetni debati hudo napadal Poljake. Sedaj se je na ukaz naučnega ministra proti onim dijakom začela stroga preiskava.

Trgovsko ministerstvo je 24. januarja t. t. odredilo, da morajo vsi poštni in brzojavni uradniki, ko sta se ta dva urada zjediniła, napraviti izpit za obojno uradovanje. Kdor ne bi napravil tacega izpita, ne bode več avansoval. Ta ministerska naredba zlasti staršim uradnikom ni po volji. Poštni in brzojavni uradniki na Dunaji poslali so zbornici poslancev prošnjo, da bi vsem onim uradnikom, ki so že deset let v službi, ne bilo treba delati novega izpita. Tega tudi ni potreba, ker se pošta in brzojav v velikih prometnih središčih faktično tako nikdar združila ne bodeta. Hkratu pa prosijo, da bi poštnim in brzojavnim kandidatom ne bilo treba ulagati kavičje. Uradnik prva leta teško vkup spravi 400—600 gld., da bi kavičjo uložil. Zadolžiti se mora pri odrtnikih proti jako visokim obrestim. Javna služba zaradi tega ne bode na slabšem, ker se bode uradnikom, ki ne bodo zadolženi, smelo več zaupati. Vsaj občinskim uradnikom na Dunaji, in to celo blagajničnim, ni treba ulagati varščine.

Vnanje države.

Rusko blago začenja v **Bolgariji** spodrivati avstrijske izdelke, zlasti velja to o usnji in spiritu. Posebno pa pospešuje trgovino mej Rusijo in Bolgarijo to, da se je osnovala neka nova družba za plovbo po Črnem morju in spodnjem Dunavu. Že

mu delala veselje; in on mi je povedal Vašo zgodovino. Vi ste premožni, da, celo bogati. Od vlade dobivate vsak mesec dve sto in trinajst frankov in nekaj centimov plače. Ni li tako?“

„Res je,“ odgovori Ivan, ki je zdaj moral molčati na nezamolčljivosti župnikove.

„Razven tega imate osem tisoč frankov letnih dohodkov.“

„Skoro, toliko ravno ne.“

„K temu pride še Vaša hiša, ki je kakih trideset tisoč frankov vredna. Skratka, Vi živite v izbornih razmerah in prosili so že za Vašo roko.“

„Za mojo roko prosili? ... Ne, ne!“

„Pač, pač, dvakrat! In vi ste odbili dve lepi partiji, ali če rajši vidite, dvakrat lepo doto. Saj je do malega vse to jedno in isto! Jedenkrat je bilo dvesto tisoč, a drugič tristo tisoč frankov. Kakor kaže, je to tukaj velik denar, in Vi ste se mu odrekli. Zakaj pa? Ah, ko bi Vi vedeli, kako rada bi to znala!“

„Čujte torej! Šlo je za dve zali mladi deklici ...“

„Seveda, tako se zmirom govori.“

„A jaz sem ji jedva poznal. Vkljub mojemu upiranju prisilili so me preteklo zimo, da sem bil dva tri večere z njima skupaj.“

„In potem?“

„Potem ... Ne vem prav, kako bi se izrazil ... Kar ničesar nesem čutil, nikakega nepokoja, nikakega vzbujenja, nikake zbezanosti ...“

„Skratka,“ pravi Betina energično, „kar nič niste bili zaljubljeni.“

„Res, kar nič ... in tako sem se zopet pametno umaknil v svoje malo samsko stanovanje, kajti jaz mislim, da je boljše, da se človek sploh ne oženi, nego da bi se oženil brez ljubezni. To je moje mnenje.“

„Moje tudi.“

On je pogledal njo in ona njega. In najedenkrat si nesta vedela ničesar več povedati, prav ničesar več, in to ja je zelo osupnilo.

K sreči baš to trenotje Harry in Bella veselo kriče priletita v salon.

„Gospod Ivan, gospod Ivan je tu! Pojdite, gremo k našim konjičkom!“

„Da,“ pravi Betina malo z nejakim glasom, „Edwards se je ravnokar vrnil iz Pariza ter je otrokoma pripeljal s sabo štiri sila mičkene ponyje. Jih gremo li gledat?“

In šli so h konjičem, ki so bili v istini vredni, da bi stali v hlevu kralja Liliputancev.

(Dalje prib.)

sedaj ima ta družba še le dva parnika, pa jih misli še več omisliti. Z avstrijskim Lloydom pa že sedaj lahko tekmuje v teh krajih. — V Sofiji se še nekda nič ne ve, da bi knez odpotoval v Carigrad. To vest so nekda le časniki izmislili.

„Novoje Vremja“ je trdno prepričano, da se bode vevlastim posrečilo, mirno rešiti grško vprašanje. Grška bode sedaj spoznala, kako napačna je bila njena politika, ker je vse nade stavila na Anglijo. Rusija in Francija sta se pošteno potegovali za Grke, Anglijo, katero sta podpirali Avstrija in Nemčija, je pa jim vedno nasprotovala. Poslednji dogodki bodo vsaj prepričali Grško, da se more opirati samo na Rusijo.

Kakor se poroča iz Carigrada, so ruski podložniki v Carigradu, kateri imajo dobiti kako odškodnino, ker so bili poškodovani v rusko-turški vojni, poslali carju v Livadijo prošnjo, da bi posredoval, da se jim odškodnina kmalu izplača. Zatehtali so tedaj 26 milijonov frankov odškodovanja, komisija, ki se je nastavila po vojni, jim je priznala le 6 milijonov. Pa še teh 6 milijonov jim ne izplačajo, če tudi je bilo določeno, da se mora odškodnina izplačati v dveh letih. Dosedaj se je izplačalo še samo 50.000 turških funtov.

Na Španjskem je vlada poizvedela za državne gozde, katere so se po krivici lastili zasobniki. Ti gozdi so vredni 250 milijonov. Sedaj finančni minister ne bode več tako v zadregi in bode lahko dovolil v povišanje stroškov za vojsko in pomorstvo, kajti ti gozdi bodo državi prinašali lepe dohodke.

V belgijski zbornici je vodja liberalcev Frère Orban zagovarjal svojo stranko proti očitanku, da ni nič storila za delavce. Začetki socialne zakonodaje so njeno delo in ljudsko šolo si je priborila. Sicer pa on simpatizuje za delavce in želi, da se parlamentarično preišče njih položaj. Finančni minister je predložil budget. Primanjkljaj ne bode znašal nad 700.000 frankov. Vlada bode pa 48 milijonov vzela na posodo za javne zgradbe, da bodo delavci dobili dela — 20 občinam dovolila je vlada, da opuste ljudske šole.

Kakor se misli, je angleška vlada gotova, da bode pri drugem branji o Home-Rule predlogi dobila večino, ker se je Gladstone izjavil, da hoče umakniti predlogo o nakupovanju zemljišč na Irskem in pustiti, da ostanejo irski poslanci v angleškem parlamentu ter takoj po drugem branji Home-Rule predlogo umakniti, da jo do drugega leta bistveno predela. Vsled tega bodo namreč Chamberlain in njegovi privrženci glasovali za vlado. — Spodnja zbornica je v drugem branji vsprejela predlogo, da se bodo volitve v občinske zastope na Irskem ravno tako vršile, kakor se na Angleškem.

Dopisi.

Z Bleda 6. maja. [Izv. dop.] Včeraj pričeli so zidati vilo gorenjskega poslanca kneza Windischgrätza. Ulaganje vogelnega kamna vršilo se je z veliko slovesnostjo. Ob 8. uri bila je na otoku maša, pri koji so bili navzočni razen domačega ljudstva tudi vsi delavci iz solčne Italije in požarna bramba Bleška „en pleine parade“.

Po maši izvršilo se je ceremonijelno ulaganje in potem so bili delavci in moštvo požarne brambe nasičeni in napojeni v obilni meri. Sod, držeč 340 litrov, bil je prej prazen, nego je solnce doseglo cenit. Popoldne je bilo po vsem Mlinu veliko navdušenje. Pesmi „La bella bionda“ in „Tam v Bosni zlati“ vrstile so se do poznega večera. Kar je bilo pa gospode, imeli so „pri Petranu“ opoldne pojedino, osoljeno s primernimi napitnicami. — Sploh je vse kazalo veliko priljubljenost in spoštovanje visokega gospoda, vendar bi pa kot Gorenjci želeli, da bi on kot naš zastopnik v državnem zboru tudi včasih povzdignil svojo mogočno besedo, seveda le za naše pravice in koristi. Naši dušni pastirji nam pravijo, da je visoki gospod zvest katoličan. Prav je, veseli nas to, vendar mislimo, da nam vere v Dunajskem državnem zboru ni treba iskati, imamo jo sami za potrebo. Vse, kar bi prosili visokega gospoda poslanca našega, je to, da bi blagovolil v vseh zadevah tesno stati poleg ostalih slovenskih poslancev ter jih vselej in povsod podpirati z veljavno besedo svojo. Če bo tako postopal, si ne bo sezidal samo vile na „Proštiji“, ampak domač bo v najbolj oddaljeni hribovski koči Gorenjske naše domovine.

Iz Kranja 4. maja. [Izv. dop.] Na sv. Marka dan nastal je velik požar v vasi Suhi, ki je kakih pet četrtij ure oddaljena od mesta Kranja. Pogorelo je jako mnogo. Pri tem požaru so se posebno odlikovali gasilci prostovoljne požarne brambe v Kranji. Prišli so s svojim orodjem mnogo preje na lice mesta, nego občinska brizgalna, akoravno je bila le ta od mesta požara oddaljena le jedno, četrt ure. Še bolj se je čuditi, da so Kranjski gasilci tako hitro prišli k požaru, ako se pomisli, da je bil na sv. Marka dan v Kranji somenj, da so zavoljo tega

gasilci morali, ker so večinoma rokodelci in trgovci, zapustiti svoje prodajalnice, na drugi strani pa se tudi na semanji dan ne sme trobati po mestu in so se tako gasilci le na tihem morali zbirati. Zelo odlikovali so se Kranjski gasilci tudi pri ognji. Mnogo reči so obvarovali pred ognjem, posebno pa cerkveni zvonik in zvonove. Bili so zavoljo tega tudi javno pohvaljeni. Te posameznosti o tem požaru sem moral objaviti, da vidijo požarne brambe v sosednjih krajih, da Kranjski gasilci ne drže križem rok, še mnogo bolj pa zavoljo tega, da pridejo Kranjski gasilci do nekakega zadoščenja, ker jih poročevalec v „Laib. Zeitung“ prav nič omenil ni. Čast komur čast! velja tudi tukaj in jaz bi svetoval poročevalcu v „Laib. Zeitung“, da naj drugič raje poročila opusti, nego da bi tako hudomušno žalil vrlo in zaslužno društvo.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 6. maja.
Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 23 mestnih odbornikov. Kot veššaka sta povabljeni gg. c. kr. profesor Knappitsch in inženier Wick. Overovateljema zapisnika imenuje g. župan odbornika Hribarja in Tomeka. O rezultatu dozda njih preiskav in predpriprav glede mestnega vodovoda poroča jako obširno in temeljito odbornik Hribar. Poročevalec pravi v uvodu, da jako mnogoštevilna udeležba mestnih odbornikov pri današnji seji kaže, kako živo se zanimajo za to, za Ljubljansko stolno mesto tolikanj važno vprašanje, za vodovod. Vsa glavna mesta trudijo se v zadnjih desetletjih, zboljšati zdravstvene razmere in v to služijo v prvi vrsti, da se preskrbi dobra voda. Za zdravstvene razmere je v Ljubljani še mnogo storiti. Treba je dobre kanalizacije, razumne odprave fekalij, glavna stvar pa je, pridobiti dobro zdravo vodo. Kajti voda se ne pije samo, ampak tudi uživa pri raznih jedilih in, ako je voda zdrava, so tudi pripravljena jedila dobra in zdrava. Ljubljana ima 917 hiš, 12 javnih in 305 zasobnih vodnjakov. Na 100 hišnih števil je: v notranjem mestu 14; na Poljanah 41; na Št. Peterskem predmestju 30, na Kapucinskem predmestju 57; v Gradišči 50; v Karlovškem predmestju 55; v Krakovem 32; v Trnovem 21 vodnjakov tedaj povprečno na 100 hišnih števil 33. Med javnimi vodnjaki so se le štirje spoznali za take, ki imajo deloma vsaj dobro pitno vodo in to so vodnjaki na mestnem trgu, v „Zvezdi“, pri sv. Florijanu in na sv. Jakoba trgu. Komisija za ogledovanje vodnjakov, katera se je ustanovila leta 1876 pod predsedstvom mestnega fizika dr. Kovač-a, je kemično preiskati dala 30 vodnjakov v raznih krajih mesta in razvidelo se je, da je voda v obče jako slaba, kajti kemično preiskavanje je pokazalo, da so imeli nekateri vodnjaki 60-5 organskih snovi in 98-5 solij. Spoznale so se večine vod iz vodnjakov za nepitne in nezdrave in vidi se torej, kaka velika nevarnost preti Ljubljanskemu prebivalstvu o priliki kake kužne bolezni, kakor sedaj preti kolera. Mestni magistrat bode tedaj moral iz zdravstvenih ozirov zapreti mnogo vodnjakov, tedaj pa bode primanjkovalo vode, neizmerno važnega faktorja za kuhanje in čiščenje. Poročevalec potem podrobneje opisuje, da so povsod slabe zdravstvene razmere, kjer nimajo dobre zdrave vode. To mnenje je tudi pri prejšnjem mestnem zboru zmirom bolj prodiralo in komisija za preiskavanje vodnjakov pod predsedstvom dr. Kovač-a je v posebni spomenici to naglašala in sklenilo se je, da se spoje vsi studenci pod Turnom (Tivoli) in se pomnože javni vodnjaki po mestu. A ti sklepi se niso izvršili. Dne 21. februarja 1879 ustanovljen je bil stalni mestni zdravstveni svet. V svojem poročilu o delovanju poudarjal je tudi važnost vprašanja o dobavi zdrave vode, a z ozirom, da bi bilo mnogo težav, ker bi upeljava vode premno stala, se je stvar opustila. Isti svet se je pečal v svoji seji 1. julija 1881 s tem vprašanjem, a reklo se je, da se da to vprašanje razpravljati le bolj akademično, kajti do 50 let bode treba, da se pride do vodovoda. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (G. Božidar Raič) bil je danes vsled lastne želje previden s sv. zakramenti za umirajoče. Po izreku zdravnikov sicer pojema vročina, pa slabost je velika, toda upati je, da njegova krepka narava premaga nasledke hude bolezni. S Ptujja pripeljala sta se danes gg. dr. Jurtela in dr. Geršak, obiskat g. B. Raiča.

— (Nadvojvoda Albrecht) odgovoril je v Zadru, kakor poroča „Narodni List“ na nagovor deželnega odbora v hrvatskem jeziku. Opazovalo se je, da je slavnj vojskovodja čisto na ulici ustavljal vojake Weberovega polka in jih hrvatski popraševal, kako se jim godi, od kod so itd. Jeden tak vojak je, ko je nadvojvoda odšel, navduženo vskliknil: Ovo ti je pravi naš čača. (To je naš pravi oče.)

— (Osobne vesti.) Tržaški namestnik baron Pretis prosil je zaradi bolehnosti za dopust in pojde s svojo obitelji zdraviti se v Gorico. — Namestniški tajnik Ivan Simzig imenovan je okrajnim glavarjem, okrajni komisar Czermak namestniškim tajnikom na Primorskem. — Umrl je dne 4. t. m. v Kranji umirovljeni župnik in zlatomašnik g. A. Smerekar, 85 let star.

— (Personalni in pravni odsek) mestnega zbora Ljubljanskega se je konstituiral in volil predsednikom g. dr. Zarnika, namestnikom g. Ludovika Ravniharja.

— (Iz Kamnegorice) piše nam prijatelj našemu listu: s odlokom c. kr. ministerstva z 30. marca t. l. štev. 4774, je dovoljena podružnica sv. Cirila in Metoda, za Kamnogorico, Kropo in Dobravo.

— (Ogenj.) Danes zjutraj ob 3. uri začela je goreti Goriškova šupa na Glinah. Pogorela je do tal. Požarna bramba Ljubljanska je pod vodstvom g. Ahčina kaj hitro prihitela na pogorišče, a ni več mogla družega, nego lokalizovati požar. Ob 7. uri vrnili so se ognjegasci v Ljubljano nazaj.

— (Iz Celja) se nam piše: Na prekrasne in tople dneve velikonočne prišli so dnevi strahu pred mrazom. Kajti že nekaj dni sneži ne samo v Pohorji temveč daleč okrog njega. Danes snežilo je celo v Konjicah. Seveda sneg proti kopni ali sneženo beli Pohor, Solčanske planine, sv. Uršula lesketajo se v snegu. Cvetje je v polnem razvoju, trte v vinogradih odganjajo in le škoda bi bilo, če bi nastala jasna noč, kajti vse nade kmetov bi ugonobila.

— (V okraji ptujskem razpisane so učiteljske službe: pri sv. Vidu poleg Ptujja, pri sv. Duhu v Halozah; podučiteljske službe v Ptujski okolici, pri sv. Barbari v Halozah, v Leskovci in v Majšbergu.

— (Spremembe v Lavantinski škofiji.) G. Armin Kapus, kaplan v Dolu, premeščen je v Škale. Kaplanija v Dolu ostane prazna. Konkursni izpit za župnijska mesta so naredili go spodje: Matej Slekovec, Martin Jurkovič, Josip Kočevar, Anton Pototnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Ptuj 6. maja. Politično društvo „Pozor“ v Ptujju jednoglasno sklenilo resolucijo, naj se slovenski državni poslanci združijo v poseben slovenski če mogoče jugoslovanski klub, Hohenwartov klub pa zapustijo.

Dunaj 7. maja. „Presse“ ima izvestje iz Bukurešta: Pogajanja o trgovinski pogodbi, ki so se bila ustavila, so se zopet pričela. Upanje je, na se odpravijo vse ovire. Vlada imenovala je mestnega fizika in dva živinozdravnika, da z avstro-ogersko veterinarsko komisijo stopijo v dogovor.

Sofija 7. maja. Knez včeraj v Plovdiv dospel, danes odpotoval dalje.

Atene 7. maja. Izvestje Havasovo: Odgovor Grške izročil se je včeraj zvečer. Ker poslaniki odgovor zmatrajo malo povoljnim, pripravljajo se na odhod. Danes zjutraj bilo veliko gibanje.

Atene 6. maja. General Sapunzakis misli, da nameravajo Turki prodreti v Grško, poslal je vojakov v Lariso. Atenska posadka odposlala se je v Tesalijo, polki iz Sparte pridejo na njeno mesto.

Benetke 6. maja. Od včeraj opoldne do danes opoldne tukaj za kolero 3 zboleli, 5 umrlo, v Vicenzi včeraj 12 zbolelo, 5 umrlo.

Chicago 6. maja. Policija našla v uredništvu „Arbeiterzeitung“ in na družih krajih okoli 40 dinamičnih bomb. Včeraj popoldne so anarhisti zopet napali policijo, slednja streljala z revolverji in napadovalce razgnala. Po dinamičnih bombah 50 policajev ubitih. Voditelja anarhistov Spiessa in Fielda so zaprli.

Tuji:

6. maja.

Pri Slomu: pl. Mojsisovics z Dunaja. — Dubsky iz Linca. — Hift Menschik z Dunaja. — Deusch, Egger, Landman iz Gradca. — Kaiser, Lang, Herz z Dunaja. — Haller, Krk iz Brna.

Pri Wall: Foll iz Monakovega. — pl. Luschin z Dunaja. — Aljančič in Smartna. — Wüst z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. maja.	7. zjutraj	738-15 mm.	5-6° C	brezv.	d. jas.	0-00 mm.
	2. pop.	736-84 mm.	11-6° C	z. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	736-95 mm.	7-6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 8-3°, za 3-8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 15	kr.
Srebrna renta	85	25
Zlata renta	114	75
5% marcna renta	101	70
Akcije narodne banke	878	—
Kreditne akcije	278	—
London	126	40
Srebro	—	—
Napol.	10	03
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	—
Ogrska zlata renta 4%	103	95
papirna renta 5%	95	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	60
Kreditne srečke	100 gld. 176	25
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201	90

Zahvalo

izrekamo vsem prijateljem in znancem za sočutje mej boleznijo in o smrti, za obilno spremstvo k zadnjemu počitku našega nepozabljivega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

VOJTEH-A SAXER-JA,

posebno pa se toplo zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev in sl. delavskemu pevskemu društvu „Slavec“ za lepi venec in gniljivo petje. Na Goričici (Domžale), 7. maja 1886.

(326)

Zalujodi sorodniki.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in dobro urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnanjim naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljavah povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljen vsako najmanjše delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,

knjigovez.

(327-1)

Lep travnik

s kozolcem in shrambo za seno,

ležeč blizu Glinice, na „pasjem brodu“ imenovano, se proda iz proste roke. Bolj natanko se izve pri lastniku v Florijanskih ulicah št. 33. (313-2)

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natrio-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinu najboljša in najgotovjeje zdravilo. Vsled obilnega ogljenokisljika, natriona, lithiona je radvanska kislava voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodeci, mehurju, ledvicah, zlati žili, bruhorici, bruhoru, zlatenici, želodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó. Zaloge: F. Plautz v Ljubljani, P. Bollinger via gopepa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, v Celji in Mariboru v vsaki spec. trgovini.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v skatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., skatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju. V skafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar, (84-13)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridržati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utišanim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. majem 1886

nam direktno doposlati.

(238-8)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,
HAMBURG.

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274-13)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čisto
oljnate barve,
lake
in firneže.

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.